

ظهور داعشی خطرناک تر و خشن تر در میانمار

برای ما بچه ها قصه هایی از نسل کشی بوسنی و هرزگوین می گفتند؛ کلکسیون از قصه های خونی، که بچه ها در مدرسه می خواندند که بدانند دنیا چقدر جای بدی بوده است و قرار است ما درستش کنیم و از آن چیزی بهتری بسازیم.

به گزارش آران نیوز: دنیا جای بهتری نشده، حتی با اغماض به سمت بهتر شدن هم حرکت نمی کند. نمونه اش فقط داعش نیست، کافی است نگاهی به شدت کشتار چند روز گذشته در میانمار ببیند.

به گزارش نامه نیوز، درگیری بین اکثریت بودایی و اقلیت مسلمان میانمار ماجرای امروز و دیروز نیست. دولت مستقر در میانمار در زمان شناسایی شهروندان این کشور اعلام کرده بود که هر کس نتواند اسنادی مربوط به سکوت در این کشور پیش از نیمه قرن نوزدهم ارائه دهد، جزو شهروندان این کشور محسوب نمی شود و دولت در برابر او متعهد نیست.

عموما مسلمانان میانمار هم نمی توانند ثابت کنند که پیش از فروپاشی هند در محل سکونت فعلی شان بودند یا نه، نتیجه این که این ساکنان غیر شهروند، در سالهای اخیر مدام مورد تعرض بودند، زمینها و خانه هایشان به آتش کشیده شده است، در خیابانها توسط اکثریت بودایی تحقیر شدند، از حقوق اولیه زندگی عادی محروم شدند، مورد تجاوز قرار گرفتند و به قتل رسیدند. چه در دوره قبل از حکومت سوچی برنده جایزه صلح نوبل که مدعی بود میانمار را دیکتاتورهای نظامی اداره می کنند و چه بعد از سال ۲۰۱۵ زمانی که سوچی انتخابات را برد و حکومت کشورش را در دست گرفت هیچ چیز جلوی خشونتها علیه اقلیتی که منتسب به هند و مهاجر نامیده می شوند را نگرفته است.

این بار اما، علاوه بر خشونت سازمان یافته علیه مردم، مساله دیگری هم هست و آن این که چرا هیچ کس در داخل حکومت میانمار، در این مورد هیچ کاری انجام نمی دهد. عکسهایی که از وضعیت مسلمانان روهینگیا منتشر می شود به قدری خشن و آزاردهنده است که خبرگزاری ایسنا نمی تواند آنها را منتشر کند.

در استان کوچکی که مسلمانان میانمار در آن زندگی می کنند، این روزها حضور روزنامه نگاران ممنوع شده است، دولت اجازه ارسال کمکهای بشر دوستانه سازمان ملل از جمله آب، غذا، دارو و خدمات پزشکی به منطقه را گرفته است. شاهدانی که در نتیجه بالاگرفتن دور تازه ای از خشونتها علیه مسلمانان، به کشور همسایه میانمار یعنی بنگلادش فرار کردند می گویند به دهکده های آنها با چرخ بال حمله شده است، خانه هایشان از بالا مورد اصابت گلوله قرار گرفته و به آتش کشیده شده است. حداقل ۱۷ روستا به طور کامل سوزانده شده است که ناظران سازمان ملل تنها توانسته اند به یکی از آنها راه پیدا کنند. به بسیاری از زنان و دختران تجاوز شده است، و این عمل به قدری وحشیانه بوده است که خلیجها در نتیجه شدت آسیبهای وارد شده جان خودشان را از دست داده اند، بچه ها در مقابل چشم اعضای خانواده هایشان تکه تکه شده اند و بسیاری از خانواده ها دست جمعی اعدام شده اند.

دبیر کل سازمان ملل چهارشنبه از میانمار خواست به خشونت که در دو هفته گذشته باعث آواره شدن روزانه ۱۲۰ هزار نفر از جمعیت مسلمان میانمار شده است پایان دهد. در حالی که جمعیت در کمپهای بی خانمانها در مرز بنگلادش و میانمار رو به افزایش است تخمین زده می شود که حدود ۴۰۰ هزار مسلمان دیگر در ناحیه ای در مرکز میانمار گیر افتاده اند؛ جایی که نیروهای امنیتی میانمار به قول خود سرگرم اجرای یک «عملیات پاکسازی» هستند.

دبیر کل سازمان ملل گفته است که خطر یک «پاکسازی قومیتی» اقلیت مسلمان میانمار را تهدید می کند و گفت امیدوار است که جلوی این روند گرفته شود. در حالی که اخباری که هر روز از میانمار به بیرون درز می کند خبر از خشونت فزاینده علیه مردم غیر مسلح، زنان و کودکان می دهد، یک سازمان حقوق بشری که در طول سالهای گذشته کشتیهایی برای نجات پناهندگان در دریای مدیترانه اختصاص داده بود، کشتی اش را به آبهای جنوب شرق آسیا فرستاده است تا شاید بتواند به حفظ جانهای بیشتری کمک کند، اما این کمک ها کافی نیست.

تا به حال حداقل ۴۰۰ نفر در این دور تازه خشونتها کشته شده اند. با این حال صفحه فیس بوک سوچی با انتشار پستی مدعی شده است که اخبار در مورد تجاوز و کشتار سازمان یافته مسلمانان در میانمار دروغ و جعلی است، سوچی در ادعایی گفته است که تروریستها می خواهند چهره نامناسبی از میانمار به نمایش بگذارند و اخباری که در مورد درگیری قومی و مذهبی در میانمار منتشر می شود، تنها بخش کوچکی از یک کوه یخ است.

با این حال در دنیا خلیجها بیش از این حرفها نگران مساله هستند. رجب طیب اردوغان در تماس تلفنی با سوچی از او خواسته است «نسل کشی مسلمانان» در این کشور را متوقف کند. سوچی اما در پاسخ به اردوغان گفته است که او همه تلاشش را برای دفاع از مردم روهینگیا می کند و ادامه داده است که اردوغان نباید به اطلاعات غلط در مورد مساله میانمار اعتنا کند.

در روزهای اخیر، عده زیادی از رهبران دنیا به خشونتهای روزهای اخیر میانمار اعتراض کردند. پاپ فرانسیس، رهبر ۱.۲ میلیارد کاتولیک جهان این هفته در پیامی به خشونتها علیه مسلمانان میانمار اعتراض کرده و گفته است: « اخبار ناراحت کننده از کشتار مذهبی برادران روهینگایی ما شنیده می شود. امیدوارم خداوند آنها را حفظ کند و از همه مردان و زنان نیکوکار می خواهم به یاری آنها بشتابند».

پاپ فرانسیس همچنین اعلام کرده است که امسال در نوامبر و دسامبر به میانمار و بنگلادش سفر خواهد کرد؛ اولین سفر یک

پاپ به این مناطق، برای جلب توجه جهانی به بحران دنباله داری که سالهاست در منطقه جان مردم را می گیرد. با همه این حرفها، رهبر برنده جایزه صلح نوبل، سوچی هنوز حتی از موضع گیری قاطعانه در مورد مساله خودداری می کند. دولت میانمار همچنین از سفارت آمریکا در این کشور خواسته است که استفاده از کلمه روهینگیا در گزارشهای خود را متوقف کند. او ناظران سازمان ملل را محدود کرده است و هیچ برنامه ای برای جلوگیری از ادامه خشونتها علیه مردم ارائه نکرده است. دولت مدعی است گروههایی از مسلمانان مسلح هستند و امنیت کشور را تهدید می کنند.

تاجران سلاح هم حالا وارد ماجرا شده اند. یک سایت خبری مدعی شده است که با وجود اعتراضهای بین المللی به میانمار، اسرائیل فروش سلاح به این کشور را ادامه می دهد؛ ناظران معتقد هستند سوچی که قدرت را در نتیجه یک انتخابات به دست گرفته است هنوز نمی تواند ارتش را به کنترل خودش در آورد و در نتیجه برای جلوگیری از سقوط مشروعیت و محبوبیتش باید با ارتش مدارا کند. علاوه بر این میانمار در سیاست داخلی اش بیشتر به خوش آیند چین رفتار می کند، نه قدرتهای جامعه آزاد. درگیریهای سیاست داخلی و خارجی سوچی اما مانع از این نشده است که فعالان اجتماعی در سرتاسر دنیا اعتراضهایی علیه او آغاز نکنند. آنها از بنیاد نوبل خواسته اند جایزه نوبل صلحی که به او داده است را پس بگیرد. آکادمی نوبل البته با انتشار یک پرسش و پاسخ بر روی سایت رسمی خود بدون اشاره به این تلاشها و نامه ای که در سرتاسر دنیا روی وب دست به دست و توسط مردم امضا می شود، گفته است که امکان پس گرفتن جایزه نوبل از برندگان آن وجود ندارد، هر چند این آکادمی امیدوار است که برنده هایشان جایزه شان را نگه دارند!

۱.۱ میلیون نفر مسلمان در میان اکثریت بودایی ساکن میانمار، با خطر پاکسازی قومی رو به رو هستند و هیچ کاری از دست ما ساخته نیست، همان طور که در صبرا و شتیلا، در آشویتس، در بوسنی و هرزگوین و غزه هم کاری از دست ما ساخته نبود.

منبع: ایسنا